33. neděle v mezidobí
ANGELUS
17. listopad 2019
Číslo 46.
Ročník XIV.
Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

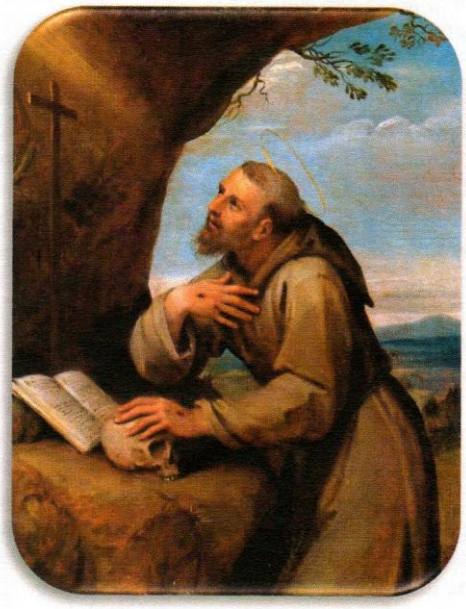
Úmysly, které já mám, směřují k pokoji, ne k trápení, praví Pán. Budete mě vzývat a já vás vyslyším a shromáždím vás ze všech míst, kamkoli jsem vás rozptýlil.

1. čtení: Mal 3,19-20a 2. čtení: 2 Sol 3,7-12
Ev.: Lk 21,5-19

Žl 98 **Přišel Hospodin, aby spravoval národy podle práva.**

A všechno dobré připisujme Bohu

O tom, jak přijít k radosti cestou svatého Františka z Assisi.

Svatý František z Assisi svou vnitřní radostí dokázal uchvátit a strhnout řadu lidí své doby a jeho příklad oslovuje dodnes. František v celém stvoření viděl milosrdnou a milující ruku Boha Stvořitele. Vděčně přijímal tento Boží dar a svým životem na něj odpovídal. Podívejme se, jak se Františkova vděčnost projevovala v jeho životě.

VDĚČNOST VYJÁDŘENÁ CHVÁLOU

František ve svých modlitbách opakovaně chválí Boha Otce, který je pro něj jediným počátkem všeho, a světec má potřebu jej chválit nepřetržitě. Nejčastějším důvodem ke chválám je Františkovi skutečnost, že Bůh je Stvořitel. Kromě *Písně bratra Slunce* jde o celkem 15 textů, které vyzývají k chválám nebo přímo jsou chválami Boha Stvořitele. Bůh je nazýván „Král nebe a země" a světec opakovaně zdůrazňuje, že vše, co stvořil, je

dobré. Když uvážíme, že pro Františka je Bůh Stvořitel a současně Otec, pak je nasnadě závěr, který z toho vyvodil: Bůh je také Otcem všeho stvoření! Tato skutečnost je jednak důvodem k jeho díkůvzdání, jednak zde nacházíme hlavní důvod jeho známého postoje ke všemu stvoření, které nazývá a především chápe jako své bratry a sestry.

František, když zpívá své Chvály na Boha Nejvyššího, používá všech možných přívlastků: *„Ty jsi svatý, ty jsi silný, ty jsi trojí a jediný... ty jsi láska a milování, ty jsi moudrost...* A pak připojuje i: *„Ty jsi pokora...“* Františkova vděčnost je pevně zakořeněna v pokoře. Je si vědom, že člověk nemá nic ze svého, nic, čím by se mohl pyšnit! Pokud jsme něco dobrého vykonali, pak to není naše zásluha.

František neúnavně opakuje, že každé dobro pochází od Boha, patří Bohu, a tedy je nemůžeme považovat za „vlastní“: *„A všechno dobré připisujme Bohu, nejvyššímu a nejvznešenějšímu Pánu, a uznávejme, že to náleží jen jemu; za všechno děkujme jemu, od něhož všechno dobré pochází... jen jemu všechno dobré patří jako jeho vlastnictví, on jediný je dobrý.“*

Vědomí obdarování vším, co Bůh stvořil, vede našeho světce také k tomu, že nemá potřebu stvořený svět opustit, ale všechno stvoření, které chápe jako dar, se mu stává příležitostí k chválám Stvořitele: *„Aby se všemi věcmi rozněcoval k lásce Boží, plesal nad všemi díly rukou Páně a rozjímáním o viditelné kráse vystupoval až k původu a příčině všeho života. Zhlížel se v kráse Nejkrásnějšího a po stopách vtisknutých do všech věcí sledoval všude Miláčka. Ze všech věcí si utvářel žebřík, po němž by vystupoval k dosažení toho, který je všecek žádoucí.“*

VDĚČNOST VYJÁDŘENÁ SLUŽBOU

František nechválí Stvořitele jen ústy, ale především jej napodobuje. Jestliže Bůh pokorně sestupuje a snižuje se k člověku, tak také František svou chválu Stvořiteli uskutečňuje skrze pokornou službu druhým. *„Kdo chce být první, ať je služebníkem všech“* (Mk 9,35), vždyť *„Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil“* (Mt 20,28). František říká: *„Nic si neponechávejte pro sebe.“* Svěřené dary mají být využity ke službě druhým: *„Každý ať slouží tím darem milosti, který přijal“* (1Pt 4,10). Vždyť *„máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás“* (Řím 12,6).

VDĚČNOST PRAMENÍCÍ V POKOŘE

Všimněme si, že dary jsou určené ke službě a sloužit lze jedině s pokorou. František se ve službě druhým snaží následovat Krista: *„Mějte v sobě to smýšlení, které měl Kristus Ježíš... ponížil se...“* (Flp 2,5- 8). Nejde jen o ideu, ale o osobu! Bůh je milující Otec, který neříká: *„Jdi na poslední místo,“* ale: *„Pojď tam se mnou.“* Nevede k pokoře, ale přitahuje k ní: *„Učte se ode mne, říká Ježíšovými ústy, neboť jsem tichý a pokorný srdcem“* (Mt 11,29). V Kristu se spojují všechny „důvody“ k pokoře. Nejde o to, být malý nebo se cítit malý, ale stávat se jím, stávat se dobrovolně a vědomě a z lásky menším! A to proto, že tohle udělal Ježíš: *„Byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli“* (2Kor 8,9). Jediným důvodem je láska, totiž: stáváme se vědomě menšími, abychom vyvýšili druhé. Tak jedná Bůh: jeho působení „navenek“, když vystupuje ze svého vnitřního, trojičního života, je vždy sestupem, snížením se. Důvodem je člověk, k němuž se s láskou sklání.

Kdo chce mít radost, která na Františkovi tolik uchvacovala, měl by objevit, že je neustále obdarováván. Znamená to, že nejprve s údivem a radostí uznáme všechno dobro, které je v nás a uskutečňuje se skrze nás, za dar Boha a Jeho vlastnictví. František zdůrazňuje, že za ně máme Boha chválit, děkovat mu a „vracet“ mu je tím, že jimi sloužíme a dáváme tak dobrý příklad.

Svatý František nám svým životem ukázal, jak lze nepřetržitě Boha chválit svými slovy a skutky. Otevřel pro nás cestu pokory, která vede k radosti a vděčnosti. Nebojme se vydat na tuto cestu spolu se svatým Františkem.

Příběh stromů

Kdysi dávno rostly na kopci v lese tři stromy. Diskutovaly o svých nadějích a ideálech, když tu první strom řekl: „Doufám, že se jednoho dne stanu truhlou plnou pokladů. Mohl bych být naplněn stříbrem, zlatem, drahocennými klenoty a drahokamy a ozdoben nádhernou dřevořezbou. Každý by viděl mou krásu."

Potom druhý strom řekl: „Jednoho dne budu mocnou lodí. Budu převážet krále a královny a povezu je do všech koutů světa. Každý se bude cítit bezpečí díky mé síle."

Nakonec třetí strom řekl: „Chci růst, abych byl nejvyšším a nejrovnějším stromem v lese. Lidé mne uvidí na vrcholu kopce, vzhlédnou k mým větvím a pomyslí na nebe, na Boha a na to, jak blízko k nim dosahuji. Budu největší strom všech časů a lidé si mne zapamatují."

Po několika letech se pod stromy objevila skupina dřevorubců. Když jeden z mužů přistoupil k prvnímu, řekl: „Vypadá jako silný strom, myslím, že budu moci prodat jeho dřevo tesaři." A začal ho kácet. Strom byl šťastný, protože se domníval, že tesař z něj udělá pokladnici.

Další dřevorubec se podíval na druhý strom. „Mohl bych ho prodat do loděnice," usoudil a začal ho kácet. Strom byl šťastný, protože se chtěl stát mocnou lodí.

Když jiný dřevorubec přistoupil k třetímu stromu, prohlásil: „Z toho nic nepotřebuji." Přesto ho ale skácel. Strom se polekal, protože věděl, že když ho pokácí, tak jeho sny se nenaplní.

Když se první strom dostal k tesařům, vyrobili z něj jesle pro krmení zvířat. Umístili jej do chléva a naplnili senem. Jeho touha se tedy obrátila vniveč.

Druhý strom rozřezali a vyrobili z něj rybářský člun. To byl konec jeho snům, chtěl být přece velkou lodí.

Třetí strom byl rozřezán na velké kusy a ponechán sám ve tmě. Roky plynuly a stromy zapomněly na své sny.

Až jednoho dne přišli do chléva muž a žena. Žena porodila dítě a položila ho do sena v jeslích, které byly vyrobené z prvního stromu. Muž by si raději přál pro dítě kolébku, ale nebylo to možné. Strom si uvědomil závažnost této události a poznal, že v něm leží „největší poklad všech dob".

Léta plynula a jednou se skupina mužů objevila v rybářském člunu, vyrobeném z druhého stromu. Zatímco se plavili, strhla se veliká bouře a strom se obával, že není dost silný, aby muže udržel v bezpečí. Rybáři probudili spícího muže. On vstal a bouři utišil. Tehdy strom poznal, že vezl „Krále králů".

Nakonec jeden muž nesl ulicemi třetí strom a lidé se mu posmívali. Když přišli na místo, přibili toho muže na kusy dřeva z tohoto stromu stlučené dohromady. Vyzvedli ho do výše, aby zemřel na vrcholu kopce. Strom si uvědomil, že je tak blízko Bohu, jak dosud nikdo, neboť „na něm byl ukřižován Ježíš".

Poučení z tohoto příběhu? Když se ti zdá, že věci nejdou tak, jak by sis přál, vždycky věř, že Bůh má pro tebe svůj plán. Jestliže v něho vložíš svou důvěru, on ti dá veliké dary. Každý strom dostal, co chtěl, ale ne způsobem, jaký si představoval. Nevíme, jaké má Bůh s námi plány, jenom víme, že jeho cesty nejsou naše cesty, ale jsou vždycky ty nejlepší.

www.immaculata.minorite.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 17. 11. do 24. 11. 2019

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
33. neděle v mezidobí **17. 11.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za † Zdenku a Roberta Váhalovy, syna Svatopluka a živou rodinu
	Bělotín	**10:00**	Za † maminku Mariánu Tedlovou, tatínka, sestru Ingrid Pospíšilovou, živou a † rodinu a dvo
	Špičky	**15:00**	Za Karla Humplíka, manželku, za Zdenku Lipovskou a dvo
Úterý **19. 11.** *sv. Mechtilda*	**Špičky**	**16:30**	Za Emílii, Šefana, Annu, Františka Garaiovy
Středa **20. 11.** *sv. Felix z Valois*	**Černotín**	**16:30**	Za † Ludmilu Hýžovou, manžela, 3 syny, dvo a živou rodinu
Čtvrtek **21. 11.** *Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě, památka*	**Bělotín**	**16:30**	Za Stanislava a Marii Zaoralovy, † syna Václava a Jaroslava a za dvo
Pátek **22. 11.** *sv. Cecílie, památka*	**Hustopeče**	**16:30**	Za Dalibora Škodu, živou a † rodinu a dvo Za † Karla Plesníka k nedožitým 80, vnuka Lukáše, rodiče, bratra, živou rodinu a dvo
Sobota **23. 11.** *sv. Klement I.*	**Špičky**	**16:00**	Za živou a † rodinu Heiderovu a Vyhnánkovu
Ježíše Krista Krále **24. 11.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za Jana a Marii Jakešovy, P. Jaroslava Novosada, Marii Smrčkovou a živou a † rodinu
	Černotín	**9:30**	Za † Josefa Plesníka, † Vladimíra Rýpara, Zdenka a Františku Malíkovy, rodiče a dvo
	Bělotín	**11:00**	Za živé a † farníky

Ohlášky:

- Společo mládeže se sejde v pátek v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.
- Žehnání čtyř nových zvonů pro farní kostel sv. Šimona a Judy ve Špičkách se uskuteční v neděli 17. listopadu v 15 hod. Mši svatou bude celebrovat olomoucký arcibiskup Jan Graubner a při této bohoslužbě budou požehnány zvony: 1) Panna Maria Nanebevzatá 2) sv. Šimon a Juda 3) sv. Cyril a Metoděj 4) sv. Josef. Všichni jste srdečně zváni.
- Intence na I. pololetí roku 2020 se budou zapisovat od příští neděle.
- P. František bude mít od úterý do pátku exercicie (duchovní cvičení), které bude mít na faře. Pokud budete cokoliv potřebovat, prosí, abyste poslali SMS. Zvonek bude vypnutý.

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**